

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

16. Perpetuus Comes Mariae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

2. MARIA istam mulieris subiectionem palam professæ est. Vt enim Brigittæ lib. 6. cap. 59. & lib. 7. cap. 29. reuelauit, IOSEPHVM Dominum suum compellabat & obseruabat. Ideoque Gerson in Serm. de Natiuit. *O miranda prorsus, inquit, IOSEPH, sublimitas tua, ô dignitas incomparabilis, vt mater Dei, regina cæli, Domina mundi appellare te Dominum non indignum putauerit.* Vbi mihi in mentem veniunt, quæ tibi quoque mi Lector venire volo, verba Christi ad Ioan. prolata Matth. 3. *Sine modò: sic enim decet nos implere omnem iustitiam.* Per ly, nos, quis magis intelligi potest, quàm ij, qui Christo coniuncti sunt. At nemo est coniunctior MARIA. Si ergo IOSEPH cunctabatur præcipere aliquid; sine, inquiebat modò, nos enim, IESVM inquam, & me matrem eius, omnem iustitiam implere decet. Igitur IOSEPH verè Dominus fuit MARIÆ Dominae supremæ.

ELOGIUM XVI.

IOSEPH

Perpetuus Comes MARIÆ.

PRætereo hîc dignitatem Comitum, inter palatina aulæ officia iam inde à primis Cæsari- bus relatam. De quâ, qui laudem IOSEPHO accersere velit, non est necesse, vt ad interiora doctrinæ cœlestis penetralia se inferat. Comitum ego
perpe-

perpetuum **MARIÆ IOSEPHVM** statuo, significatione vocis omnibus, qui Latinè sciunt, notâ; quod nempe, ex quo semel illi adiunxit se, nunquam abiunxerit amplius, nisi forsitan necessarij operis causâ, ad perbreue tempus, cuius interruptio non possit venire in censum.

At opponunt se opinioni nostræ nec pauci Auctores, nec contemnendi; dicuntque fauere sibi Luc. qui dum cap. 1. commemorat festinatam **MARIÆ** ad Elisabetham profectioem, moramque trimestrem, **IOSEPHI** nuspiam meminit; nec meminisse posse videtur, propterea quòd tum primùm, vbi in patriam reditum est, dicat **MARIAM** inuentam esse in vterò habentem de Spiritu Sancto.

An igitur tempori, foro, causæque cedendum? Non finit me Veritas, vt cedam, nec prætenfa Ratio. Nam an Lucas omnium, quorum mente tenus meminit, etiam calamo voceque meminisse debuit? Nonne S. P. **IGNATIVS** vir rerum diuinarum apprimè callens, cum videret, non deesse, qui simili ex causâ negabant **IESVM** è sepulchro resurgentem suæmet matri apparuisse, in **AVREO EXERCITIORVM LIBRO**; obijci posse asseruit; *adhuc & vos sine intellectu estis?* Tum verò quo quæso in capite versûque siue Lucas, siue Evangelista alius cogitationem illam de dimittendâ Virgineâ Coniuge, ait, animo **IOSEPHI** iniectam post reditum eius? Equidem nus-

D 3

piam

piam vel verbulum reperio. Quid si ergo eidem IOSEPHO Angelus Domini à Matre digrediens, lætissimum hunc nuncium, attulerit? quid si ipsa hæc Mater illi suo viro mysterium hoc aperuerit? quid si idem Angelum loquentem coniugi suæ coram vel ex propinquo audiuerit? Hoc sanè tam incredibile non est; quàm fortè opinetur quis, ignorans hosce coniuges cohabitasse sibi conceptionis tempore. At docet hoc Suar. Disp. 7. S. 2. cum Chrysoft. Hom. 4. in Matth. Nyssen. in Orat. de Christi natiuit. Epiphan. hæc. 78. Docentq; hoc etiam Patres alij à Castrio cap. 4. num. 20. citati. Quid si deinde in Elisabethæ domo, aspectuque, & auditu, rerum tam mirabilium in eas angustias coniectus est? Tu quidem in fine colliges, quæ nostra sit mens.

Interea verò, vt quæ mihi propiora sunt propugnem; Affero, IOSEPHVM, etiam in montana iudææ, Cariath-Arbam nempe, properanti Virgini, ibidemque commoranti trimestri spatiò, ac inde redeunti, comitem adhæsisse. Ita Bonav. in Med. Vitæ Christi cap. 5. Isolanus in Vita Virg. Gerson dist. 6. Iosephinæ Litt. I. & K. Eckius mihi fol. 257. pag. 1. Caietan. in 3. p. q. 29. a. 2. Barry cap. 7. Medit. 4. Bonifac. lib. 1. cap. 11. Carthag. lib. 6. Hom. 1. Suarez Disp. 7. S. 2. Masell. de vita Virg. lib. 2. & 4. Salmeron tom. 3. tr. 10. Orascus declam. 5.

Rationes autem meæ sunt; 1. Quia vel IOSEPHVS

SEPHVS tunc solùm fuit Sponsus; vel maritus. Si prius, euanescent matrimonij causæ. Si posterius, defuit officio IOSEPHVS non parum necessario. 2. Nihil indecens de Virgine hac præsumi potest. At indecens est per milliaria 95. (ita Riccius computat vsque Hebron siue Cariath-Arbam) proficisci, tantoque tempore abesse à Viro sanctissimo. 3. IOSEPHVS ne quidem triduò auelli à IESV duodenni potuit, quin ipsum requireret, etsi semper manserit cum Matre IESV. Multo minùs ergo credi potest incomitatam tanto tempore dimisisse simul IESVM & Matrem. 4. Dubitatio de incontinentiâ Virginis non fuisset propria IOSEPH, sed communis omnium ac præcipuè Hostium IESV. At hoc factum non est. 6. Nemo magis obseruatur, quàm Sponsa à Sponso. 7. Si prius IOSEPHVS MARIÆ solùm desponsatus de futuro fuisset, postea nec causam timendi, nec causam acceptam coniugem dimittendi habuisset. At habuit vt colligitur ex Luca. Prius ergo accepit, tunc scilicet, quando Virga Virginem Virgini prodidit.

